

Arrest

nr. 263 100 van 28 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpsesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2021.

Gelet op artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bayangi etnie. U bent geboren op X 2000 in X. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Uw moeder verlaat Kameroen rond het jaar 2011 en reist naar Zweden. Na enkele jaren krijgt zij daar de internationale bescherming toegekend. Na het vertrek van uw moeder wordt u ondergebracht bij verschillende vrienden en familieleden van uw moeder.

U verhuist meerdere malen samen met uw zus en u wordt ondergebracht in o.m. Mamfe, Buea, Bamenda en Limbe, steden in de Engelstalige regio te Kameroen.

In 2016 begint de Engelstalige crisis. U keert terug naar Yaoundé en trekt in bij een vriendin van uw moeder. Wanneer u in Biyem Assi gaat wonen, worden de woningen van de inwoners wekelijks onderworpen aan huiszoekingen. De Engelstalige universiteiten worden door de crisis gesloten. U wilt gaan studeren, maar bent wel verplicht zich in te schrijven aan een Franstalige universiteit te Yaoundé. U krijgt echter opmerkingen aangaande uw herkomst uit de Engelstalige regio te horen en besluit uw inschrijving niet af te ronden.

In 2017 tracht uw moeder in Zweden de procedure tot gezinshereniging op te starten, maar gezien uw leeftijd – u zal immers volwassen zijn wanneer de procedure afgerond zal zijn - wordt de procedure enkel voor uw jongere zus opgestart.

In april 2020 reist u naar Rusland. U dient er geen verzoek tot internationale bescherming in omwille van het racisme in dat land. In augustus 2021 wordt u verplicht om Rusland te verlaten. Op 31 augustus 2021 neemt u een vlucht naar België. Bij uw aankomst op de luchthaven op 31 augustus 2021, dient u onmiddellijk bij de grensbewaking een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Russische documenten (medische documenten + overeenkomst met Moscow Aviation Institute), vluchtschema's Kameroen- Rusland + Rusland-Kameroen, foto, aanvaarding Thomas More Hogeschool en LCC International University, informatie omtrent onderwijs in Kameroen, notities m.b.t. uw leven in Kameroen, attesten m.b.t. psychologische begeleiding, foto paspoort moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de neergelegde medische documenten (dd. 21/09/2021) blijkt immers dat u gedurende uw verblijf in Transitcentrum Caricole ondersteund wordt door de psychologische dienst. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u gedurende een maand opgenomen werd in een "mentaal" ziekenhuis te Rusland (notities persoonlijk onderhoud dd. 21/09/2021 (verder notities CGVS), p. 15). U legt hieromtrent eveneens een deel van een medisch dossier neer (dd. juni of juli 2021). Uit dit dossier blijkt o.m. dat een beoordeling gemaakt werd omtrent suïcidaal gedrag, welk risico als laag werd vastgesteld. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u de mogelijkheid geboden om het onderhoud te onderbreken indien u daar om eender welke reden de nood aan had (notities CGVS), p. 2). U maakte geen gebruik van deze mogelijkheid, maar het onderhoud werd door de interviewer wel kort onderbroken (notities CGVS, p. 13). Bovendien vroeg de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) naar elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, wat u negatief beantwoordde (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Uit het door u neergelegde document van de Thomas More Hogeschool (dd. 7 september 2021) blijkt immers dat u zich ingeschreven heeft in en aanvaard werd door een Belgische onderwijsinstelling. U heeft deze informatie echter niet voorgelegd bij aankomst op de luchthaven op 31 augustus 2021, maar maakte deze pas op 21 september 2021 over aan het CGVS en dit na het persoonlijk onderhoud. Dit roept vragen op bij uw werkelijke motieven voor het verlaten van Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u het statuut van vluchteling niet kan toekennen.

Uit het geheel aan uw verklaringen voor het CGVS blijkt immers dat u uw land van herkomst verlaten heeft omdat u in Kameroen geen (Engelstalig) onderwijs kan volgen. Gevraagd naar de redenen dat u niet naar Yaoundé – aangezien u daar geboren bent (notities CGVS, p. 4) en u er steeds weer terugkeerde (notities CGVS, p. 8) - kan terugkeren, begint u door te stellen dat u dat niet kan omdat **u wilt studeren (notities CGVS, p. 16-17) en er geen Engelstalige universiteiten in Franstalig Kameroen zijn.** Pas in ondergeschikte orde legt u enige verklaringen af waaruit blijkt dat de Kameroense overheid elke Engelstalige Kameroener als een strijder beschouwt en dat er willekeurige huiszoekingen plaats hebben. Verder verklaart u **besloten te hebben dat u niet kon studeren omdat u onvoldoende Frans kan schrijven en dat u zich daarom niet op een Franse universiteit kon inschrijven** (notities CGVS, p. 10). Gevraagd of u naar werk gezocht heeft, verklaart u **“ik wil vooral terug gaan studeren. Opleiding is heel belangrijk en werk was niet echt mijn doel”** (notities CGVS, p. 19). Verder wist u dat u naar de universiteit moest gaan omdat u uw (middelbaar) diploma had behaald. Later verklaart u nogmaals **“Alles wat ik wil, is naar school gaan zonder problemen, zonder bedreigingen”** (notities CGVS, p. 20). Bovendien zei uw vriend John dat er daar (in Kameroen) niets was en dat het beter was voor u om weg te gaan, want hij wist dat u wilde studeren (notities CGVS, p. 21). Bovendien vroeg uw moeder of u “geen asiel kon zoeken in een ander land” (notities CGVS, p. 15). U vroeg uw moeder naar het verloop van een dergelijke procedure, waarop zij u vertelde dat zij 2 à 3 jaar nodig had om de procedure te doorlopen. U besloot echter dat deze procedure te langdradig was aangezien u al 2 jaar in Kameroen niet meer naar school had kunnen gaan. U verklaart hierbij uitdrukkelijk dat u een studentenvisum aangevraagd heeft (om naar Rusland te reizen), want “asiel was echt het laatste waar ik aan dacht, omdat het een heel moeilijk proces was.” **De door u neergelegde aanvaardingen door instellingen van hoger onderwijs, van o.m. de Thomas More Hogeschool te Mechelen - die de interviewer pas na afloop van het onderhoud ontvangen heeft (notities CGVS, p. 15)- , versterkt de vaststelling dat u Kameroen verlaten heeft en in België een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft opdat u universitaire studies zou kunnen aanvatten.**

De door u neergelegde informatie, zijnde een artikel van France 24 (“There are no words”: Children slaughtered in attack on school in Cameroon, dd.25/10/2020) en een thematisch rapport van Acaps (The education crisis in the Northwest and Southwest regions, dd. 19/02/2021) vormt eveneens een bevestiging van het belang u stelt in het gebrek aan onderwijsmogelijkheden in Kameroen.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u voor uw aankomst op Brussels Airport nog niet wist of u al dan niet een verzoek tot internationale bescherming zou indienen. Uw moeder overtuigde u tijdens de transit in Brussels Airport immers nog dat het gevaarlijk is om terug te gaan naar Kameroen, want er is geen onderwijs, scholen worden afgebrand en in uw regio van herkomst worden mensen gedood (notities CGVS, p. 16). De vaststelling dat u nog niet wist of u al dan niet een verzoek tot internationale bescherming zou indienen in België voor u op de luchthaven landde, tast de ernst van uw vrees voor vervolging verder aan.

Uit het voorgaande blijkt dat u bij de Belgische autoriteiten een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft omdat u in België hogere studies wilt aanvatten, niet zozeer omdat u een vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Kameroen.

U verklaart verder dat Engelstaligen in Franstalig Kameroen gemarginaliseerd worden (notities CGVS, p. 16-18). U klaagt ook de willekeurige huiszoekingen en het gebrek aan tewerkstelling voor Engelstaligen aan.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat uit beschikbare informatie blijkt dat Engelstaligen niet systematisch geviséerd worden in Franstalig Kameroen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U dient dan ook een persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen, waar u niet toe in staat bent.

Hoewel u verklaart dat de overheid denkt dat elke Engelstalige Kameroener een strijder (voor Ambazonia) kan zijn (notities CGVS, p. 17-18), weet u niet aannemelijk te maken dat u om deze reden door de Kameroense autoriteiten persoonlijk geïnterviewd wordt. Gevraagd wat er in de laatste 2 jaar voor uw vertrek met u gebeurde in Yaoundé, verklaart u “Er is niet veel gebeurd,” waarna u spreekt over willekeurige huiszoeken en één politiecontrole. Gevraagd of de agenten tijdens zo’n huiszoeking iets specifiek zeggen, antwoordt u ontkennend, omdat “ze ook niets gevonden hebben.” Gevraagd of ze nog iets anders zeggen dan dat u dingen moet openen en uw laptop moet geven, verklaart u “Bij mij niet, neen.” Deze huiszoeken blijken bovendien plaats te hebben in meerdere huizen in de buurt, niet enkel in de woning waar u verblijft. Aangaande de door u genoemde politiecontrole verklaart u enkel dat er naar geld gevraagd werd. Verder blijkt nergens uit uw verklaringen dat u door de autoriteiten n.a.v. zo’n huiszoeking of een politiecontrole, ondervraagd, opgepakt of vastgehouden werd (notities CGVS, p. 1-23 + Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). **Uit het geheel aan uw verklaringen blijkt niet dat u persoonlijk door de Kameroense autoriteiten geïnterviewd wordt in het kader van deze huiszoeken of politiecontroles.**

Verder wordt nog opgemerkt dat, hoewel u verklaart dat dergelijke huiszoeken wekelijks plaats hebben (notities CGVS, p. 18), uit beschikbare informatie blijkt dat deze huiszoeken slechts sporadisch gebeuren (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Aangaande uw contacten met de Kameroense autoriteiten kunnen eveneens volgende opmerkingen gemaakt worden.

Hoewel u verklaart dat u een jaar moest wachten voor uw paspoort werd uitgegeven, weet u niet om welke reden dat zo lang duurde (notities CGVS, p. 5). U heeft enkel het vermoeden dat de administratie dacht dat u de diaspora ging steunen, om welke reden u meer moest betalen voor uw paspoort dan andere personen. Gevraagd of er toen nog iets gezegd of gevraagd werd, verklaart u enkel dat u het paspoort wel sneller kon verkrijgen, maar dat er daarvoor betaald moest worden.

Aangaande uw identiteitskaart verklaart u uitdrukkelijk dat ze u niets specifiek gevraagd hebben (notities CGVS, p. 4) en ook de man die voor uw identiteitskaart betaalde – omdat u nog minderjarig was – vertelde u alleen dat uw identiteitskaart snel uitgegeven zou worden. Aangaande uw vertrek uit Kameroen verklaart u bovendien uitdrukkelijk dat u door de beveiliging van de luchthaven te Yaoundé gegaan bent en dat het niet moeilijk was (notities CGVS, p. 16), u kon immers gewoon doorgaan en vertrekken.

Uit het geheel aan deze vaststellingen kan enkel vastgesteld worden dat u niet in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat.

Aangaande uw verklaring dat u als Engelstalige in Yaoundé geen werk kan vinden (notities CGVS, p. 18-19), dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen in dit verband geen concrete elementen bevatten die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een ‘gegronde vrees voor vervolging’ of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zou bestaan. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn, dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uw verklaringen in dat verband zijn echter te algemeen en te vaag om een ‘gegronde vrees voor vervolging’ of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ in uw hoofd te kunnen vaststellen.

U uit enkel het vermoeden dat u omwille van uw herkomst uit Engelstalig Kameroen niet aangenomen wordt. Immers, gevraagd naar wat er hieromtrent gezegd wordt, legt u verklaringen af waaruit wel blijkt dat u vragen gesteld worden over uw herkomst uit Engelstalig Kameroen, waarna “ze zeggen dat ze gaan terugbellen, maar je wordt nooit teruggebeld.” Gevraagd of er een reden gegeven wordt waarom ze u niet aannemen, herhaalt u dat ze zeggen dat ze gaan terugbellen, “maar 90% van de Engelstalige Kameroeners klaagt over hetzelfde. Je hebt er twijfels over.” U uit enkel het vermoeden dat u niet aangeworven werd omwille van uw herkomst uit Engelstalig Kameroen en verwijst hiervoor naar andere personen, maar toont niet aan dat u omwille van uw herkomst uit de Engelstalige regio gediscrimineerd wordt op het vlak van tewerkstelling.

De situatie van Engelstaligen in Franstalig Kameroen is echter niet van die aard om te besluiten dat elke Engelstalige Kameroener louter omwille van zijn of haar herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige

schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Uit informatie blijkt immers niet dat Engelstalige Kameroeners enkel omwille van hun aanwezigheid in het Franstalige landsgedeelte gediscrimineerd worden omwille van hun herkomst (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, worden vastgesteld.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Voor de DVZ verklaart u dat u **1 à 2 maanden voor uw vertrek uit Kameroen in de wijk Terminus Mimboman** te Yaoundé verbleef (Verklaring DVZ, vraag 10) en **daarvoor in de wijk Biwamssi (Biyem Assi).**

Voor het CGVS verklaart u echter **vlak voor uw vertrek 2 à 3 maanden in Biyem Assi** verbleven te hebben (notities CGVS, p. 5-6) en **daarvoor woonde u in Terminus Esos.** Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande, verklaart u te denken dat u het wel zo gezegd te hebben als het genoteerd werd, maar weet u niet waarom u dat zo gezegd heeft (notities CGVS, p. 8). Voor het CGVS verklaart u dat uw zus E. zich in **Nigeria** bevindt sinds februari 2019 (notities CGVS, p. 11-12). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw zus in **Kameroen** is (Verklaring DVZ, vraag 17).

In het kader van de huidige procedure legt u een medisch afwezigheidsattest en een deel van een medisch dossier die in het Russisch opgesteld werden neer. Deze documenten hebben enkel betrekking op uw opname in een ziekenhuis in Rusland (notities CGVS, p. 15) en de aldaar gedane medische onderzoeken. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze medische problematiek opgelopen werd, vast te stellen. **Deze medische documenten bieden geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

Het rapport van de centrumpsychooloog (dd. 21/09/2021) en het medisch attest van de centrumarts (dd. 21/09/2021) bevestigen slechts dat u door een psycholoog opgevolgd wordt, zonder dat er verdere informatie gegeven wordt. Deze attesten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt eveneens handgeschreven notities, een overeenkomst tussen u en de Moscow Aviation Institute, een overzicht van uw vluchten van Kameroen naar Rusland en van de terugvlucht, een foto van u als kind en een foto van het paspoort van uw moeder neer. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De aanvaarding door instellingen van hoger onderwijs, o.m. van Thomas More Hogeschool, het artikel van France 24 ("There are no words": Children slaughtered in attack on school in Cameroon, dd.25/10/2020) en een thematisch rapport van Acaps (The education crisis in the Northwest and Southwest regions, dd. 19/02/2021) werden hierboven reeds besproken.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone."** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones."** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen is, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis, in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is en niet algemeen verspreid zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient er dus besloten te worden dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé in Franstalig Kameroen waar u van afkomstig bent en waar u tijdens uw verblijf in Kameroen

uw hoofdverblijfplaats had (notities CGVS, p. 8), niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- “- Artikel 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;
- Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955) ;
- Materiële motiveringsplicht ;
- Zorgvuldigheidsbeginsel ;
- Verbod van willekeur”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande voormelde rechtsregels en -beginselen, alsook inzake de beginselen van het vluchtelingenrecht.

Verzoeker stelt:

“Verzoeker hekelt vooreerst het feit dat zijn wankel psychologische toestand zonder meer wordt afgewezen en niet au sérieux wordt genomen.

Verder hekelt Verzoeker dat de geloofwaardigheid van het relaas in eerste instantie wordt afgerekend op punten die los staan van de mogelijke vervolging. Zo kan er verzoeker niet worden verweten dat hij niet van alle aspecten of minder belangrijk details op de hoogte is. Het CGVS miskent bovendien de bewijskracht van de talrijke documenten van verzoeker en baseert haar gehele falende motivering op details die niet determinerend zijn bij de beoordeling van de asielaanvraag. Zo kunnen de kleine discrepanties tussen het DVZ interview en het CGVS interview die niet van aard zijn enig doorslaggevend effect te hebben op de asielbeoordeling niet worden weerhouden bij de beoordeling over het gegrond karakter van de asielaanvraag.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd - quod non -, op zijn minst blijkt uit de informatie die verzoeker aangeeft dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Het CGVS had alle beschikbare middelen kunnen aanwenden om andere nodige bewijzen te verzamelen, uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS die inspanning niet heeft geleverd ;

Voor zover er zou van kunnen worden uitgegaan - quod non – dat verzoeker geen afdoende bewijselementen kon voorleggen dient verzoeker zijn asielaanvraag als geloofwaardig te worden bevonden, aangezien :

- hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven ;
- alle relevante elementen waarover hij beschikt zijn voorgelegd ;
- de verklaringen van verzoeker zijn aannemelijk en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag ;
- verzoeker heeft zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend (verzoeker deed dit onmiddellijk bij zijn aankomst in België) ;
- onder meer gelet op de hierboven staande objectieve informatie kan verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd.

Verzoeker hekelt het feit dat het CGVS zijn asielrelaas als ongeloofwaardig afdoet. Verzoeker heeft een gegronde vrees voor de overheid in zijn thuisland hetgeen de reden vormt van zijn vertrek uit Kameroen. De situatie die hij als Engelstalige zou dienen te ondergaan wordt bovendien onderschreven door objectieve informatie (stuk 4).

Indien Verzoeker terug zou moeten keren naar Kameroen zal hij aldaar gevisieerd worden door de Kameroense autoriteiten. Verzoeker werd in het verleden reeds het voorwerp van een huiszoeking die generaliseerd is in Kameroen voor Engelstaligen zoals verzoeker. Hij heeft aldus een gegronde vrees om te worden onderworpen aan een behandeling louter omwille van het feit dat hij aan een bepaalde bevolkingsgroep toebehoort.

Aan verzoeker worden in Kameroen op systematische en ingrijpende wijze zijn rechten ontnomen omdat hij tot een bepaalde bevolkingsgroep behoort, met name de Engelstalige. Indien verzoeker naar Kameroen zou moeten terugkeren zal hij immers geen onderwijs kunnen genieten nu hij de Franse taal niet beheerst. In het verlengde daarvan wordt zijn toekomst verder gehypothecerd nu hij geen werk zal vinden. In het verlengde daarvan zal hij niet kunnen voorzien in de meest elementaire basisbehoeften waardoor hij een onmenselijk en vernederend bestaan zal moeten lijden. In weerwil van hetgeen het CGVS verkeerdelijk voorhoudt, is verzoeker dus wel degelijk het voorwerp van een ingrijpende en systematische discriminatie omdat hij tot een bepaalde bevolkingsgroep behoort. Ook op administratief vlak wordt verzoeker gediscrimineerd. Dit zal zich tevens vertalen in een gebrek aan toegang tot gezondheidszorg terwijl verzoeker psychiatrische hulp nodig heeft waarvan het verblijf gedurende een maand in een psychiatrische instelling het bewijs levert. Verzoeker heeft bijgevolg bovendien een kwetsbaar profiel. Op die manier zou zijn leven in Kameroen verder ondraaglijk worden.

In weerwil van wat het CGVS Uw Raad wil laten geloven is er bovendien wel degelijk een aanzienlijk risico op blootstelling aan geweld in Kameroen dat bovendien op ieder moment nog verder kan escaleren. Dit wordt bovendien niet alleen onderschreven door de objectieve informatie waarnaar hoger wordt verwezen maar tevens door de FOD Buitenlandse Zaken: [...]

Uit het voorgaande blijkt dat de vaststellingen door het CGVS niet van die aard zijn dat het CGVS de geloofwaardigheid van verzoeker in vraag kon stellen en overtuigt verzoeker dus wel degelijk dat hij de terugkeer naar zijn thuisland dient te vrezen. Hij toont bijgevolg aan dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, en/of een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Uit het bovenstaande volgt minstens dat verzoeker bij terugkeer naar Kameroen in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert in een toestand zal terechtkomen die een schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt.

Bijgevolg is de bestreden beslissing niet van die aard dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op motieven steunt waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdzzaam.

Het CGVS hield met de hierboven aangehaalde elementen geen rekening en onderzocht deze niet, noch paste ze toe op verzoeker. De door het CGVS aangehaalde elementen kunnen deze situatie en analyse niet weerleggen.

Uit het voorgaande blijkt dat het CGVS dus tenminste onvoldoende onderzoek gevoerd heeft naar de concrete mogelijkheid voor verzoeker om zich te hervestigen in Kameroen en aldaar een menswaardig leven te leiden - quod non."

2.2. Verzoeker voegt als stuk 4 "objectieve informatie over de situatie in Kameroen".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat geen rekening is gehouden met zijn psychologische toestand, merkt de Raad op dat verzoekers bewering geen steun vindt in de bestreden beslissing. Deze stelt immers terecht op basis van de voorhanden zijnde gegevens:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de neergelegde medische documenten (dd. 21/09/2021) blijkt immers dat u gedurende uw verblijf in Transitcentrum Caricole ondersteund wordt door de psychologische dienst. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u gedurende een maand opgenomen werd in een "mentaal" ziekenhuis te Rusland (notities persoonlijk onderhoud dd. 21/09/2021 (verder notities CGVS), p. 15). U legt hieromtrent eveneens een deel van een medisch dossier neer (dd. juni of juli 2021). Uit dit dossier blijkt o.m. dat een beoordeling gemaakt werd omtrent suïcidaal gedrag, welk risico als laag werd vastgesteld. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u de mogelijkheid geboden om het

onderhoud te onderbreken indien u daar om eender welke reden de nood aan had (notities CGVS), p. 2). U maakte geen gebruik van deze mogelijkheid, maar het onderhoud werd door de interviewer wel kort onderbroken (notities CGVS, p. 13). Bovendien vroeg de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) naar elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, wat u negatief beantwoordde (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ)."

Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond, enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Het rapport van verzoekers psycholoog (cf. map documenten) maakt melding dat hij de psycholoog contacteerde op 7 september 2021 en 20 september 2021 en besluit dat hij gedurende zijn verblijf in het Transitcentrum zal worden ondersteund en opgevolgd. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Verzoeker toont niet concreet aan op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

7. Verzoeker beroept zich op het feit dat hij als Engelstalige in Kameroen zal geïnterviewd worden door de autoriteiten.

Inzake verzoekers relaas stelt de motivering in de bestreden beslissing:

- uit verzoekers verklaringen voor het CGVS blijkt dat hij Kameroen heeft verlaten omdat hij er geen Engelstalig universitair onderwijs kan volgen. Hij verklaart tevens dat hij een studentenvisum aangevraagd heeft om naar Rusland te reizen, want *"asiel was echt het laatste waar ik aan dacht, omdat het een heel moeilijk proces was."* (notities CGVS, p. 15). De bijgebrachte aanvaarding door een instelling van hoger onderwijs (Thomas More Hogeschool te Mechelen) en neergelegde informatie versterkt de vaststelling dat hij Kameroen verlaten heeft en in België een verzoek tot internationale bescherming indiende zodat hij hogere studies zou kunnen aanvatten. Het blijkt tevens dat verzoeker nog niet wist of hij al dan niet een verzoek tot internationale bescherming zou indienen in België voor hij op de luchthaven landde en dat zijn moeder hem hierbij overhaalde (notities CGVS, p. 16).

- verzoeker stelt dat elke Engelstalige Kameroener een strijder kan zijn (notities CGVS, p. 17-18) maar hij maakt niet aannemelijk dat hij om deze reden door de Kameroense autoriteiten persoonlijk geïnterviewd wordt in het kader van huiszoekingen (die overigens sporadisch gebeuren en niet wekelijks zoals voorgehouden door verzoeker) of politiecontroles.

- verzoekers contacten met de Kameroense autoriteiten bij het bekomen van een paspoort en identiteitskaart zijn niet problematisch en hij kon zonder enige moeite het land via de luchthaven verlaten.

- verzoeker vermoedt dat hij moeilijk werk zal vinden wegens zijn herkomst uit Engelstalig Kameroen maar toont niet concreet aan dat hij omwille van zijn herkomst uit de Engelstalige regio gediscrimineerd wordt op het vlak van tewerkstelling.

- verzoeker legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af inzake zijn voorgaande verblijfplaatsen en het land waar zijn zuster verblijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en psychologische toestand, het poneren van een vrees voor vervolging ingevolge zijn herkomst uit Engelstalig Kameroen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder op basis van algemene landeninformatie en het reisadvies van Buitenlandse Zaken. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. Het blijkt tevens dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve

procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. De Raad herneemt dan ook de motivering die stelt:

*"In het kader van de huidige procedure legt u een medisch afwezigheidsattest en een deel van een medisch dossier die in het Russisch opgesteld werden neer. Deze documenten hebben enkel betrekking op uw opname in een ziekenhuis in Rusland (notities CGVS, p. 15) en de aldaar gedane medische onderzoeken. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze medische problematiek opgelopen werd, vast te stellen. **Deze medische documenten bieden geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.***

Het rapport van de centrumpsioloog (dd. 21/09/2021) en het medisch attest van de centrumarts (dd. 21/09/2021) bevestigen slechts dat u door een psycholoog opgevolgd wordt, zonder dat er verdere informatie gegeven wordt. Deze attesten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt eveneens handgeschreven notities, een overeenkomst tussen u en de Moscow Aviation Institute, een overzicht van uw vluchten van Kameroen naar Rusland en van de terugvlucht, een foto van u als kind en een foto van het paspoort van uw moeder neer. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen."

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de motivering aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) waar deze terecht stelt op basis van de elementen in het dossier:

*"Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone."** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones."** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen is, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis, in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is en niet algemeen verspreid zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.*

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient er dus besloten te worden dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé in Franstalig Kameroen waar u van afkomstig bent en waar u tijdens uw verblijf in Kameroen uw hoofdverblijfplaats had (notities CGVS, p. 8), niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS